

har tilvejebragt store Underskud i en Opgangsperiode og gjort deres til, at det vil blive vanskeligt at skabe Balance, idet de netop har stemt imod de Skatter, som maatte til, efter at Indtægterne var gaaet saa rivende ned. Forholdet kan omtrent sammenfattes saaledes, at det er de Partier, som har denne finansielle Fortid, at de proklamerede Pengerigelighed og gik til Valg paa Pengerigelighed og saa manglede over 200 Mill. Kr., som ikke vilde have Luksusskatter, da Luksus'en florerede, som ikke vilde have forhøjede Jernbanetakster, da vi havde noget at køre med, det er dem, der i en Nedgangsperiode kritiserer Underskuddet, det er dem, der taler om kolossalt Underskud for det kommende Finansaar, for hvilket Finansloven er forelagt. Jeg gaar ikke for vidt, naar jeg siger, at de manglede Overblik over, hvorledes den finansielle Situation laa. Jeg tror, at der i den Tid, i hvilken jeg har siddet i Rigsdagen, ikke har været noget Tidspunkt, hvor man har haft saa liden Oversigt over, hvorledes man finansielt sad i det. Jeg tror, det vil være berettiget at sige til det ærede Medlem: Gaa sagte, slaa ikke med Døren og vælg en stille Plads, naar der tales om Finansspørgsmaal, thi saaledes er jo Forholdet, at vi har ikke her i Landet haft noget Finansstyre, der har haft saa lidt Overblik over og Indsigt i, hvorledes man i Virkeligheden sad i det. Jeg tror ikke, at de Partier er de rette til at kritisere det Finansstyre, som i denne Nedgangsperiode er gennemført af den nuværende højtærede Regering. Naar det ærede Medlem ser paa Finanslovsforslaget, kommer han til et Beløb — jeg tror, det var 44 Mill. Kr. —, som han allerede har beregnet vil sluge hele det Overskud, Finanslovsforslaget udviser, og saa tilføjer det ærede Medlem, at hvis alle Beregninger er foretaget paa den Maade, kan Underskuddet blive forfærdelig stort. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at Livet bestaar af mange Hvis'er og Men'er, man kan opstille mange Hvis'er, jeg kunde opstille dette Hvis, at hvis det ærede Medlem bliver hundrede Aar, bliver han en gammel Mand, men jeg ved ikke, om han bliver det, og det ærede Medlem ved ikke, saaledes som det blev sagt forleden, hvad Dollarkursen vil være, eller hvad Pristallet for Dyrtidstillæget vil være. Man kan meget vel opstille en Mængde Hvis'er og lave det Underskud, man gerne vil have, men efter alle Solemærker at dømme vil det virkelige Forhold være det, at vi vil have meget god Grund til

at mene, at Balance vil være til Stede i 1924—25. Men det ærede Medlem, som var noget springende i sit Foredrag, kom pludselig i Tanker om, at da den Skattebuket blev forevist os, var Venstres Ordfører, den nuværende højtærede Statsminister, opfindsom. Han havde opdaget, at Brandes alligevel havde glemte et Par Ting, og det var Røgtobakken og Skraatobakken; der var altsaa ikke kommet Luksusskatter nok, siger det ærede Medlem, vi skulde have dette med. Ja, men det ærede Medlem glemmer, at den Regering, han støttede, var meget mere opfindsom, for den havde fundet paa, at vi skulde have Skat paa Afholdsøllet, og det ærede Medlem sagde straks haps og gik med til denne Skat. Nu vil jeg overlade til det ærede Medlem at afgøre, om Afholdsøllet, altsaa Øl med under $2\frac{1}{4}$ pCt. Alkohol, er mere Luksus end Tobak og Skraa. Det bliver nu en Smagssag; det ærede Medlem mener altsaa, at det er mindre Luksus at ryge Tobak end at drikke almindeligt Øl. Det ærede Medlem er godt tilfreds med, at der kom en Skat paa det milde Øl, som Folk drikker til Maden, men han er utilfreds med, at Røgtobakken og Skraatobakken fik en lignende Omdrejning. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er rigtig heldig med at skille Luksus fra Ikke-Luksus, men, som sagt, det er en Smagssag, og jeg skal overlade til det ærede Medlem at filosofere over, hvad man i saa Henseende maatte foretrække.

Naar vi saa kommer til den sociale Lovgivning, siger det ærede Medlem med Henblik paa Aldersrenteloven, at den Lov, vi her har faaet, betyder blot, at de fattige maa betale det, som de, der dog har lidt, nu faar i Aldersrente. Det er fuldkommen forkert. Men før jeg gør et Par Bemærkninger herom, vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger i Tilknytning til de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Indenrigsminister i Gaar om Aldersrenteloven, saadan som den er. Jeg vil da sige, at jeg meget vel forstaaer, at der er visse Vanskeligheder ved Loven, som den højtærede Minister udtrykte sig, med Hensyn til, hvorvidt Kommunerne havde Ret til at betale 25 pCt. udover de fastsatte Takster til de gamle Enker og Enkemænd. Jeg forstod endvidere den højtærede Minister saadan, at han følte sig noget paa vaklende Grund med Hensyn til det Grundlag, han havde i Loven for det Cirkulære, som var udstedt den 30. November, tror jeg, det var, og at han satte Pris paa en Udtalelse her fra Rigsdagen om,